

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 309

ČERVEN-SRPEN 2022

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Stalo se za poslední roky tak trochu časově vynucenou tradicí, že poslední číslo Kůry v kmenovém (školním) roce zastihne své čtenáře až v čase prázdnin a dovolených. Alespoň si v něm můžeme počíst o zlatém hřebu celoroční kmenové činnosti – letním táboře. Ani tento rok není v tomto směru výjimkou, a tak se můžeme na následujících stránkách mimo jiné vrátit na všem dobře známou louku nad Štítou a znovu prožít několik okamžiků z tábora, pro nějž byl na závěrečném sněmu zvolen název Šoupni se.

Ale nepředbíhejme! Není tábora bez pořádných příprav, respektive bez předtáborové brigády. Bývalo jich před některými tábory i několik a práce se tak rozdělila mezi několik sobot. Prácelačný táborník si tak mohl vybrat, kolika z nich se zúčastní, a notorický zašíváč měl větší problém vymyslet dostatečný počet výmluv, proč se žádné z nich zúčastnit nemůže 😊 Po loňském vzoru byla však letos vyhlášena brigádíčka jediná, ovšem rovnou celovíkendová. Hlavní práce tak byly pořešeny a poslední červnový pátek se mohli Šavani sejít k tradiční zakončovačce a po ní se vrátit zpátky domů k balení veškerého vybavení nutného k přežití letního tábora....

O pár dní později zbývalo už jen hluboce se zamyslet nad nedohledatelnou skrýší k uschování školního vysvědčení před zraky zvědavých rodičů, aby tito po jeho zhlédnutí nemohli klást oprávněné námitky proti účasti propadajícího dítěte na letní zotavující akci kmene 😊 To se evidentně zdařilo, neboť hned první červencový den najeli všichni starší účastníci na dobře známou štíteckou louku, aby je o nadcházejícím víkendu mohli následovat jejich mladší soukmenovci.

O všech zmíněných akcích a také něco navíc se dočtete na následujících stránkách a budete tak moci zavzpomínat, případně se při pročitání časopisu a prohlížení přiložených fotografií začít těšit na nový kmenový rok anebo se jen bavit. Ať tak či tak, celá redakce Březové kůry i vedení kmene vám všem přeje pohodový zbytek zasloužených prázdnin strávený u moře, u rybníka nebo u řeky, na horách, v lesích nebo u babičky či tety anebo prostě v kruhu nejbližší rodiny. Léto ještě nekončí a stále má co nabídnout. Tak tedy na viděnou na zářijové kmenové zahajovačce! 😊

Sa. TAWASUTA

DROBKY Z ČINNOSTI KMENE

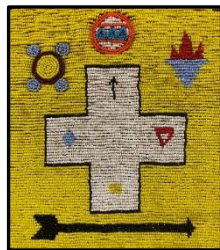
....už v této chvíli se ohnivecko-wagamedský kurz pěti kmenů stal jedním z nejúspěšnějších v šavanské historii. Prozatím z něj vzešli čtyři noví šavanští ohnivci a stále máme jedno želízko ještě vyššího stupně v ohni! Více se dočtete v samostatném článku. Všichni šavanští ohnivci byli také pozváni na výroční sněm kmene Mazaskazi Wanča (Zlatá lilie) a snad se o něm dočtete hned v příštím čísle našeho měsíčníku!

....jako již tradičně i tentokrát využily po skončení našeho tábora štíteckou louku i kmenový táborový materiál hned dvě party – nejdříve Tarzanovi kamarádi a následně ornitologický kroužek. Peníze vydělané za poskytnutý pronájem budou využity mj. i k obnově šavanského tábornického vybavení. A že je to třeba! Dvě letos vyřazená týpí hovoří za vše!

....po práci legraci a po legraci? Opět práce! Zatímco předtáborová brigáda přitáhla zástupy členů i jejich rodičů, na potáborovce, kdy bylo třeba louku řádně uklidit a vybavení vrátit k uskladnění na klubovnu, se nás sešlo znatelně méně – kompletní triumvirát doplnil spíše vzorek rodičů a něco zástupců hlavně staršího členstva plus dva Mohawkové. Není se co divit, dovolené jsou v plném proudu. I tak se s vydatnou pomocí ornitologů a jejich rodičovské skvadry podařilo vše zbourat, uklidit, naložit a odvézt poměrně rychle.

....srpnové zasedání kmenové rady na zábřežském Chillicothu přineslo mj. významnou změnu ve vedení našeho oddílu. Dosavadní vůdkyně WATOKNAPA předá na počátku nového šavanského roku pomyslné žezlo EHAWIN, její zástupkyní se stane Dredy. Držíme holkám palce a přejeme jim mnoho úspěšně vykonané práce! Sluší se samozřejmě také poděkovat WATOKNAPĚ za její velké úsilí během jejího fungování v čele oddílu.

....již v září se sejde Rada orlích per ve značně pozměněném složení. Na pořadu jednání bude nejen chystaný 118. sněm kmene, ale i něco změn, které se v relativně blízké budoucnosti dotknou nás všech. Vše se samozřejmě včas dozvíte!

PŘEDTÁBOROVÁ BRIGÁDA

11.-12. ČERVNA 2022

Před letošním táborem byla nakonec naplánována pouze jedna brigáda, a tak na nás čekalo opravdu kvantum práce na jeden záťah. Naštěstí se našemu triumvirátu podařilo namotivovat velké množství rodičů a členstva s dostatkem provozuschopné techniky, takže hlavní cíle byly jednoznačně splněny!

Ranní sraz u klubovny, nakládáme kmenové nářadí a vyrážíme. Na tábořišti se setkáváme s Mohawky a rozdělujeme si úkoly. Větší část mužského dospělého osazenstva se vydává s motorovými pilami a dvounápravovým vozíkem (spíš povozem) připojeným za autem pana Hanáka do štíteckého lesa, v němž Eddie domluvila kácení vytipovaných stromů na stavební kulatinu. Několik otoček a hned máme nad kuchyní více než dostatečnou zásobu materiálu na rámy postelí a opravy a budování nových staveb. Díky všem, pánové!

Nezaháleli však ani ostatní. Co vše tedy na tábořišti probíhalo? Pokusím se o stručný výčet – kopání celkem pěti latrín a odpadové jámy, zasypání staré odpadovky, budování nového mostku, repasování stávajících sazeb, čištění tůňky, výroba nové podlahy v umývárce, vyspravení konstrukce sprch, stavba nového

techničáku vedle zásobárny, navýšení kapacity jídelny, konstrukce nových políček na ešusy, přemostění bahniště cestou k latrínám kuchaře a vedení, oprava mostků k umývárce a do umývárny nádobí a celkový úklid. Díky kvantu práce budou táborníci ušetření všech těchto příprav a o to dříve se budou moci vrhnout do víru táborové zábavy.

Sa. TAWASUTA

ZAKONČOVAČKA

24. ČERVNA 2022

Sešli jsme se všichni společně ve Zvoli u sokolovny v 16 hodin. Bylo nás opravdu hodně (téměř všichni). Dnes jsme všichni poprvé v nových krojích, takže jsme se vzájemně poupravovali a naši nejmladší dostali také šátky k tričkům. Dovolte mi touto cestou poděkovat všem, kdo tuhle akci nejen podpořili převzetím nových krojů a odevzdání původních ABS, ale také přešíváním nášivek. A věřte mi, tohle nebavilo ani mne. Ale máme to zdárně za sebou.

Protože bylo opravdu krásné počasí nebylo čas zdržovat, a tak jsme se společně vyfotili a pak už hurá na hry. Rozdělili jsme členstvo do dvou skupin a takto proti sobě nastoupili nejprve na hru „Sběr potravy“. Všichni jsou mravenečci a snaží se donést do mraveniště co nejvíc jídla, které ale hlídají zlí mravenečníci. Samozřejmě, že čím větší je kořist, tak ji musí nést také víc mravenečků. Ale zároveň za ni mají také víc bodíků, když ji úspěšně donesou až do mraveniště. Poté na kombinaci hry Ještěrky a Lištičky. V té byla skvělá Klárka, kdy jako ještěrka obrala o ocásky i starší členy-právně tedy od dnešního dne nosí přezdívkou Ještěrka. Po pauze na osvěžení jsme zachraňovali zvířátka pro ZOO před pytláky, které představovali někteří starší členové.

Obě velké bojovky byly těsné, ale nakonec je vyhrálo družstvo Ohně před družstvem Korálky.

Pro naše nejmenší jsme si zahráli ještě „Rybičky, rybičky, lovte se“- hru kterou milují a v tomhle počtu to byla zábava. Na úplný závěr jsme si představili hru HUTUTU, ale už na ni nebylo moc času, takže si ji zahrajeme určitě na nějaké další společné akci.

Zakončovačku jsme ukončili nejprve rodovými a poté i kmenovou lelawatikou, abychom je všechny připomněli před prázdninami těm, kdo s námi nejedou na tábor, a tak je dva měsíce neuslyší.

Na viděnou na táboře, nebo v září Šavani – WAŠTE VŠEM.

Sa. WATOKNAPA

LETNÍ TÁBOR „ŠOUPNI SE“

1.-17. ČERVENCE 2022

Pro někoho to byl první tábor, někdo se na štiptecké tábořiště na společný tábor kmenů Shawnee, Mohawk a Ksigudan vracel již několikáté. Opět na nás čekala louka, kterou jsme si během dvou dnů přetvořili v krásný tábor, kde jsme poté dva týdny společně žili. Ráno jsme měli rozcvičky, během dne program na

louce nebo v lese, večer obvykle zpívání. Celý tábor propojovala celotáborová hra Do neznáma, o které se v tomto čísle Březové kůry také můžete dočíst. Do toho si všechny děti, kterých bylo letos téměř padesát, zkusily službu v kuchyni, noční hlídku nebo se postarat samy o sebe. I když byl táborový režim podobný těm minulým, čekalo nás i několik zcela nových nebo (alespoň v posledních letech) netradičních aktivit. Záznam o sedmi z nich si můžete přečíst v tomto zpětném ohlédnutí.

Jako předpředloni

Po dvou covidových rocích, kdy jsme se museli pohybovat jen po tábořišti nebo jeho blízkém okolí, jsme letos opět mohli vyrazit ven. První ze dvou výjezdů nás v 8. táborový den zavedl do bazénu v České Třebové. Sprchy jsme využili k očištění těla a následně v bazénu potrénovali plavání, zaměřili se na plnění orlích per nebo jen tak blbli. Vděk jsme bazénu vyjádřili velkým obnosem špíny z tábora, který jsme jim na památku zanechali. 😊 V supermarketu pak ještě proběhla etapa celotáborovky – úkolem bylo za nejnižší částku nakoupit jídlo pro celý tým.

Skautem tělem i duší a navždy

Předstoupit před státní vlajku a do rukou vedoucího oddílu odříkat v kruhu sester a bratrů znění slibu. Tato chvíle nastává v oddíle jednou za dlouhý čas. Nicméně

během tábora několik Šavanů i Mohawků dokončilo nováčkovskou zkoušku, takže pro ně nadešel čas, aby se stali právoplatnými členy a slibem se stali světluškami, vlčaty, skautkami nebo skauty a vstoupili do velké skautské rodiny. Pro všechny, kteří slib ve Štítech 9. července 2022 skládali, to byl určitě zlomový moment v jejich skautské cestě, který jim otevře dveře k dalšímu seberozvoji.

Svědectví

Jak vypadá život jihoamerických indiánů. Kde žijí, co jedí, v co věří. A také jak se sbalit do divočiny, na co nezapomenout a co naopak rozhodně nechat doma. O tom všem nám přijel povědět Vláďa Kubík, dobrodruh, který už dvakrát vyrazil za brazilskými indiány. Navštívil nás 10. táborový den. Jakmile se rozpovídal o tom, co vše zažil a viděl, začali jsme na něj chrlit otázky týkající se jídla, pití, obydlí, lovení, zvyků, náboženství, denní rutiny, života, smrti i mnohého dalšího. A asi všichni přítomní hltali jeho zážitky naplno. V druhé části odpoledne nám pak ukázal, co vše si s sebou bere, jaké jídlo si vaří – to jsme dokonce mohli ochutnat – nebo jak rozdělává oheň. Vláďa nám skvělým podáním takového svědectví odhalil nejedno tajemství života původních obyvatel Jižní Ameriky, pro nás tak vzdálené části planety.

Z tábora pryč

"Iksuyapi 15 minut." Tato věta během 10. táborového dne zazněla hned dvakrát. Jednou byla mířená na mladší táborníky, jednou na starší. Ale vždy znamenala to samé: během časového limitu si sbalit vše potřebné na vícedenní výpravu mimo tábor. Na tuto na naše tábory dost neobvyklou expedici se pak obě skupiny vydaly. Mladší vyrazili autobusem do Králík, kde navštívili Horu Matky Boží, nedaleko od ní přespali a v pondělí odpoledne se navrátili do tábora. Starší se ještě večer vydali na desetikilometrový noční pochod, jehož

cílem byla nová nadhledna Háječek. U ní přespali pod širým nebem (oproti jiným táborovým dnům a nocím počasí přálo) a další den došli do Svěbohova, odkud je autobus odvezl do Štítů. Zpětné reakce účastníků byly povětšinou pozitivní a snad se podobné akce opět stanou tradicí našich táborů.

Vítejte v týpí. Teda pardon, v čajovně

Většinu večerů jsme strávili ve sněmovním týpí, kde jsme si povídali, zpívali nebo hráli různé hry. I 14. táborový den jsme večerní program strávili v tomto týpí. Jen v jiném prostředí a s jiným programem. Táborníci se v rámci celotáborové hry zrovna nacházeli v jihovýchodní Asii. A v onom večeru jsme se právě na tuto exotickou část země přesunuli. Z týpí se totiž stala čajovna, místo, kde se setkávají lidé za účelem diskuze a sdílení zážitků. Po uvedení a usazení ke stolkům dle výběru byl všem nalit čaj a mohli jsme strávit zhruba hodinu v přátelské atmosféře.

Společně. Za svitu vonných svíček a lampionů a poslechu hudby, během sezení na ovčích kůžích a jezení sušenek. Na tomto místě se patří poděkovat všem přítomným, protože jen díky jejich přítomnosti a správnému naladění v čajovně vznikla tak krásná atmosféra. A vypadalo to, že si čajovnu všichni užili – ať už tím, že si povídali, smáli se nebo jen leželi a s hrnkem v ruce poslouchali hudbu a hlasy ostatních. Ohlasy táborníků byly vesměs kladné a určitým potěšením bylo i to, že jeden z názvů tábora obsahoval čajovnu. Takže i když to měla být původně jednorázová akce, třeba se z ní stal začátek nové tradice.

Den masáží, úklidů, práce, tvoření, sprchování nebo pojišťování

Všechny tyto činnosti na táboře dvanáctý den, který měl na starost Kanyatara a jehož program vybočoval z ostatních dnů, probíhaly. Táborníci totiž měli možnost si sami určit, čemu se budou věnovat. Cíl byl jasný: vydělat co nejvíce dolarů. Jak, to už bylo na každém. Byla možnost získat povolení a otevřít si vlastní podnik, přihlásit se o práci na úřadu práce, investovat nebo po několika dnech opět zavítat do táborových sprch (alias lázní). Někdo pracoval sám, někdo ve skupině, ale všichni nějak začali pracovat na tom, aby získali peníze. Za ty si mohli koupit jídlo, nějaké služby nebo si je schovávat na plánovanou dražbu. Během dne uběhl celý rok, takže peníze se dostávaly průběžně a bylo možné práce měnit. Krom toho dostávaly rady, co by šlo udělat pro větší zisk. Co vše bylo k vidění? Někdo

prodával dřevo do týpí, na zakázku se vyráběly náramky, probíhaly masáže nebo aromaterapie, prodávaly se sladkosti, byla možnost získat pojištění... K tomu musel mít člověk samozřejmě všechna povolení pro danou činnost – ta byla kontrolována a případně pokutována. A ať byl táborník sám nebo vydělával ve skupině, vypadalo to, že si svobodu volby i finanční uvažování všichni užívali.

Když zapadne Slunce

I když se už zazpívala večerka, bylo třináctý táborový den stále docela živo. Pro starší to totiž byla možnost vydat se na louku nad tábořištěm během počínající noci vzhlédnout na noční oblohu. O té nám přijeli pohovořit P. Odložil, tatínek Čivavy, a šaman MAKATAI. Počasí tomu úplně nepřálo a hvězd bylo málo, zato jsme se ale mohli skrz dva dalekohledy podívat na Měsíc, Jupiter nebo si vyslechnout spoustu příběhů o „životě“ vesmírných těles.

Ani letos pak nechyběla Porta, indiánský den, obchodka, večerní zpívání a hry v týpí, plnění nováčkovských zkoušek a orlích per nebo tradiční věšení placek na památný strom. Těch zážitků, které si účastníci Tábora šoupni odvezli domů, je určitě spousta. A i když se člověku, který na táboře nebyl, může zdát, že to byl jen další tábor podobný těm předchozím, nebylo tomu tak, protože každý na něm prožil něco osobního, na co bude pamatovat. Někomu možná v hlavě utkvěl nějaký zážitek popsáný výše, někdo si tento tábor zapamatoval pro nezvykle deštivé počasí nebo celotáborovou hru. Pro někoho byl nejcennější čas strávený v přírodě s lidmi podobného myšlení a někdo jiný měl třeba možnost poprvé spát v týpí, poprvé zažádat o svá orlí pera nebo mít poprvé sám noční hlídku.

Ať to má každý zúčastněný jakkoliv, mohl jsem být u toho. A to bylo fajn. A za to děkuju.

Ga. Imnu

DO NEZNÁMA – CTH 2022

PŘÍBĚH O VELKÉM MUŽI, VELKÉM SNU I VELKÉM ZKLAMÁNÍ

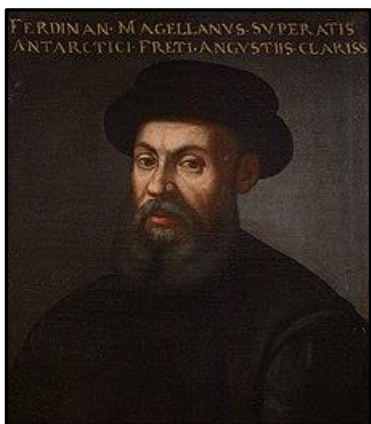
„Mnoho jest zvědavců, kteří se nespokojí s tím, že seznají velké a obdivuhodné věci,“ napsal urozený pán vicenzský a rytíř řádu rhodského Antonio Pigafetta do kroniky zaznamenávající dlouhou cestu, na kterou vyrazil. Byla to pouť, která nesplnila až tak moc svůj účel, zato ale naprosto změnila myšlení o světě a v realitu přetavila myšlenku, za jejíž vyřčení byli lidé po dlouhá staletí lynčováni a zabíjeni. Tato pouť se stala námětem pro celotáborovou hru letošního šavansko-mohawsko-ksigudanského tábora. Byl to příběh o velkém snu a velkém cíli. Příběh o houževnatosti a odvaze jednoho velkého muže. Ale i příběh plný zla nebo zklamání. Byl to příběh podle reálných událostí.

Fernão de Magalhães. Tento Portugalec narozený roku 1480 se stal hlavní postavou celotáborovky. Když v roce 1517 odešel ze své rodné země do sousedního Španělska, úspěšně se dostal až na dvůr habsburského krále Karla V. Už od dětství se zajímal o geografii a astronomii. Podnikl několik menších námořních cest, a-

le jeho mysl sahala výše. Chtěl najít novou cestu na exotické Moluky, nám známé také jako Ostrovy koření. K těmto indonéským ostrovům tehdy vedla jen cesta okolo pobřeží Afriky – a o tu se přetahovalo Španělsko a Portugalsko, dvě největší koloniální mocnosti té doby. Je si tak moc jistý o existenci západní cesty, že se mu povede přemluvit krále, aby mu dal podporu, posádku a zdroje k vytvoření expedice, která se o nalezení nové cesty pokusí – tím by usnadnila získávání koření, tehdy drahé komodity.

„V pondělí 10. srpna, na den svatého Vavřince, roku 1519 po narození Spasitele našeho výprava jest vybavena vším, co moře vyžaduje, i všemožnými lidmi. Bylo nás dvě stě a třicet sedm mužů. Brzy ráno jsme vstali a u sevillského mola z

mnoha děl přitom střílejíce vratiplachtu do větru napjali.“ Takto je v dochovaných spisech popsán začátek výpravy, která roku 1519 vyrazila ze španělské Sevilly. Plán byl prostý: během několika měsíců doplout po velkém moři Okeánském s pěti loděmi zvanými Trinidad, San Antonio, Concepción, Victoria a Santiago do Ameriky (která byla znovuobjevena teprve před 27 lety), najít v ní bránu do druhé zemské polokoule, dorazit na Moluky a loděmi plnými koření se vrátit zpět.

Realita ale byla jiná. Magalhães sice stále věřil, že se mu výpravu povede dokončit, ale během cesty si celá posádka sáhla až na dno. Dlouhé hledání průlivu do dnešního Tichého oceánu (tak je nazván proto, že Magalhães na něm nezažil jedinou bouři), vzpouru několika desítek účastníků výprav, cizí kmeny, které nebyli vždy přátelské, hlad, nedostatek vody... Toto vše okusili. A kvůli těmto běsům, nemocem a hladu odešlo spoustu mužů na věčnost. Devastující byl především Tichý oceán, který byl sice poklidný, ale za to neuvěřitelně velký, větší, než jak se tehdejší znalci domnívali. A jelikož nebyla pevná zem, nebylo kde doplnit vodu a zásoby. „Tři měsíce a dvacet dnů jsme vůbec neměli čerstvou stravu. Jedli jsme suchary, vlastně ne už suchary, ale jen prach s hrstmi červů smíchaný, protože ti to lepší sežrali a vodu žlutou, až shnilou jsme pili po mnoho dnů, a také hovězí kůže jsme jedli, co byly na hlavním stěžni, aby stěžeň stožárové lano nepředřel,“ píše kronikář Pigafetta. Asi všichni účastníci litovali, že na takovou cestu vyjeli.

Přesto se na Moluky povedlo doplout. Po dvou letech a třech měsících. Tím bylo dokázáno, že je země kulatá. Zvládli to, ale cena za to zaplacená byla hodně vysoká – přišli o tři lodě, desítky mužů i kapitána – Magalhães byl totiž v dubnu 1521 zabit při boji s nepřátelským kmenem na Filipínách. Svému snu tak obětoval to nejvyšší. Cesta přeživších však stále není u konce. Jedna loď se poškodí, ta poslední ale vyráží naplněna oříškem, muškátovým oříškem a dalšími druhy koření na cestu domů – tentokrát již známou cestou okolo Afriky. I ta je náročná a dlouhá a mnoho zbědovaných mužů při ní zemře. Ale stále stoupá naděje, že se navrátí domů. “V sobotu 6. září roku 1522 po narození Spasitele Ježíše Krista jsme vpluli do zálivu San Lucaru a bylo nás jen osmnáct mužů a povětšinou nemocných. V pondělí 8. září jsme spustili kotvu u sevillského nábreží a ze všech děl jsme vystřelili. V úterý pak všichni v košili a bosí, s pochodní v ruce

jsme se šli pomodlit do chrámu Panny Marie Vítězné a do chrámu Panny Marie Starobylé.” Nakonec to dokázali. Připluli! Král byl z návratu a množství přivezeného koření samozřejmě potěšen, nicméně se ukázalo, že ta známá africká cesta je pro cesty na Moluky kratší a pohodlnější.

Takto se příběh odehrál v raném novověku. A jak probíhal na táboře 2022? I všech pět táborových týmů – Pomněnky, Čtyřlístek, Paprsky, Krvavá růže i Smrtáci – vyrazilo na podobnou cestu. Poté, co sehnali povolení k vyplutí a vše potřebné, vyjeli. Každý den je obvykle čekala jedna etapa, skrz níž se posunuli v příběhu dále. Kreslili plánek tábora, ve Štítech zjišťovali informace o městu, lovili „husy“, psali dopisy, hledali na stromech vajíčka, stavěli kříže, bojovali s domorodci nebo se snažili rozbít kokos. Kromě toho na ně čekalo několik doprovodných a nebodovaných aktivit – např. čajovna nebo týmová procházka po okolí tábora. Tak jako se stalo při reálné plavbě, i na táboře kapitáni všech týmů před koncem „zemřeli“. Závěr etapovky přišel v pátek 15. července po setmění. Týmy se postupně spolu jen za svitu svíček vydaly na závěrečnou stezku, která měla symbolizovat tak očekávaný návrat do Španělska. A povedlo se jim doplout. Předstoupily před královskou rodinu, kde podaly svědectví o tom, co zažily a na oplátku obdržely dekret, který jim zajistí celoživotní nedotknutelnost v zemi španělské.

Výsledky byly tyto: První místo náleží Krvavé růži, poté jsou Paprsky, Čtyřlístek, Pomněnky a Smrtáci. Nejde však jen o to. Velký důraz byl kladen na spolupráci a komunikaci, protože to bylo na lodi velmi důležité. A za každým úspěchem i neúspěchem stál celý tým.

Celá celotáborovka pro mě byla dlouhou a dost osobní cestou. Přípravy totiž započaly už na konci zimy a samotný tábor

byl už spíše takovým koncem oné cesty. I když přípravy byly v určité chvíli dost náročné, na táboře se mi to vše vracelo v podobě pravidelného čtení legendy, vaší aktivní účast na hrách i chutí pro fér hru. Nebyli jsme na to ale se Samotářem sami, je potřeba poděkovat všem, kteří se na hře jakkoliv podíleli. Připravili diplomky nebo cenu pro výherce, pomáhali s přípravou etap, při nich nebo s jejich vyhodnocením, obstarali něco potřebného nebo jen nasdíleli své zkušenosti. Bez nich by CTH Do neznáma nebyla taková. Děkujeme všem, kteří dali ke hře nějakou zpětnou reakci. A chtěl bych také poděkovat všem táborníkům, protože jsem s vámi, Šavani, Mohawkové a Ksigudanci, měl letos tu možnost skrz celotáborovku trávit hodně času. Během jarních měsíců je to hlavně o vedení, které tábor připravuje, ale těch čtrnáct dní na samotném táboře je o vás – o tom, jak se ke k programu postavíte a jakou atmosféru na táboře vytvoříte. A z toho jsem měl dobrý pocit.

Několik let jsem měl na nočním stolku globus. Nyní má své místo na skříní. I když mapa je svou „placatostí“ pro nás pohodlnější, právě s globem si představíme, jak skutečně Země, ta modrá planeta, po níž chodíme a po níž chodil i Fernao, vypadala. A i když globus existoval už před Magalhãesem, teprve to, co dokázal, naplno odůvodnilo jeho existenci. Jeho výprava se uskutečnila mezi lety 1519 a 1522. V září si budeme připomínat pětisté výročí návratu osmnácti mužů na lodi Victoria, česky Vítězství. Názor na výpravu, jejího vůdce i výsledky můžeme mít jakýkoliv, ale jedno je fakt: něco dokázala, něco změnila a nějak se zapsala do historie. A celotáborová hra Do neznáma měla posloužit jako její připomenutí. Zde je popsána, ale těžko vyjádřím všechny pocity a zážitky, které do mě zapsala. A pokud nejen do mě, ale i do vás, účastníci Tábora šoupni se, pak byl úkol splněn.

Ga. Imnu

MIDEWIWIN VÍTÁ NOVÉ OHNIVCE!

Večer 22. října 2021 byl ve Slibové rokli (k překvapení šavanských adeptů) zahájen společný ohnivecko-wagamedský kurz pěti kmenů. Adepti kurzů měli před sebou dlouhou cestu lemovanou náročnými podmínkami, k jejichž zdolání museli prokázat velké odhodlání a vynaložit nemalé úsilí. Smyslem kurzu bylo vedle nabytí mnoha nových znalostí a zkušeností také vzájemné poznání současných i budoucích ohnivců zúčastněných kmenů. Následně se tedy uskutečnila dvě víkendová společná setkání – podzimní v nám dobře známé

klubovně lanškrounských skautů (foto vlevo) a jarní na základně zábřežských Žab na Olšanských horách (foto vpravo dole). Na dalším plnění podmínek pracovali uchazeči o posvátný ohnivecký váček na vnitrokmenových setkáních, v rámci kme-

nových akcí anebo vyvíjeli potřebné úsilí sólo, aby pak výsledky svého snažení předvedli šamanům.

V minulosti končily kmenové ohnivecké kurzy leckdy bez jediného vysvěceného ohnivce, jindy tu s menším, tu s větším procentem úspěšných zdolavatelů předložených nástrah. Ani tentokrát nepověsili na svůj krk vysvěcený váček všichni původní adepti, kteří v říjnu nabízenou výzvu přijali. Jako první došla do cíle podnáčelnice Čivava, jejíž váček jsem měl tu čest vysvětit za ranního rozbřesku v polovině tábora nad plame-

ny, které zažehla uhlíky ze svého ohně vigilií podnáčelnice Eddie. O další tři ohnivce se šavanská Rada orlích per rozrostla o předposlední táborové půlnoci – Sedmikrásku, Lišku a Vrabčáka přijal do midewiinského kruhu samotný bibaged Midewiwinu šaman TUWANAKHA. Prozatím posledním, kdo se úspěšně popasoval s vypsánými podmínkami a dočkal se svého ohniveckého vysvěcení, byl v den sněmu Dan (Dva stehy). A proč píšu prozatím? Na svůj vytoužený okamžik se totiž zatím stále těší nejen adepti kurzu z řad Žab (Naška-pi) a Zlaté lilie (Mazaskazi Wanča), kteří neměli kurz ohraničený letním táborem, ale také Lentilka z Ksi-gudanu, Imnu z Mohawků a E-HAWIN z Šavanů. Vzhledem k jejich dosavadnímu nasazení a objektivním důvodům, které jim ve srovnání s ostatními znesnadnily včasné dosažení vytčeného cíle, byl těmto třem jmenovaným účastníkům kurzu posunut termín do konce září. Přejme jim tedy, aby se i oni zařadili mezi ty, kteří zakončí velký mezikmenový kurz úspěšně a posílí Rady orlích per svých kmenů! Našlápnuto mají rozhodně velmi nadějně.

Šaman TAWASUTA

Sg. EHAWIN plní jednu z podmínek kurzu – jí vyrobená pochodeň nakonec téměř dvojnásobně překonala požadovanou půlhodinovou dobu hoření a vydržela plápolat asi 54 minut. Wašte!

117. SNĚM SHAWNEE

16. ČERVENCE 2022

Stejně jako každý rok, poslední táborový večer, se konal sněm. Náš 117. a mohawský 20. Oheň zapálili svými pochodněmi ohnivci a někteří účastníci kurzu, kteří ho ještě nedokončili. Byli to Dva stehy, Imnu, Sedmikráska a Lentilka. Po zpěvech jednotlivých kmenů a družin byli přivítáni do kme-
ne už vysvěcení ohnivci, a to Sedmikráska, Vrabčák, Liška, Dva stehy a já. Zároveň jsme se dozvěděli, že se Imnuovi, Lentilce a Eddie posune termín konce kurzu (do konce září).

Potom proběhlo vyhlášení Javorové nažky (3. místo – Vrabčák, 2. místo – Liška, 1. místo – Morče) a Javorového listu (u starších vyhrála Káňata a u mladších Sovy). Na řadu pak přišel boj o skalpy, v tom vyhráli Vlci. Jako obvykle se na táborovém sněmu volí název tábora. Letos se zvolil název „Šoupni se“. Během sněmu byly uděleny dva Březové lístky: 3. stupeň Dredy a 1. stupeň Samotářovi. Proběhl samozřejmě i boj o Muže či Ženu sněmu. Na řadu přišly i volby nového náčelnictva, nové se nezměnilo, tak i nadále zůstává triumvirát ve stejném složení.

Potom nastal velice speciální moment. Eddie sdělila své vybrané lesní jméno. Takže teď už to není Eddie, ale EHAWIN. Po setmění začalo udělování Orlich per, a že jich bylo opravdu hodně! Byly uděleny i nové hodnosti!

Sněm jsme tradičně zakončili Gillwelským kruhem a zazpíváním večerní písně. Bylo to skvělé jako vždycky a budeme se těšit na další!

SG. Čivava

SLAVNÁ TŘINÁCTKA SHAWNEE

Bodovaní bojovníci:

1.	Sagamor	Sedmikráska	66	OP	2 mistrovství
2.	Ranger	Liška	62	OP	
3.	Ranger	Vrabčák	57	OP	
4.	Gaosed	Morče	17	OP	
5.	Vanata	Korálka	57	OP	
6.	Vanata	Ríša	44	OP	
7.	Vanata	IQ	42	OP	
8.	Vanata	Sasanka	29	OP	
9.	Vanata	Větvíčka	17	OP	
10.	Vanata	Mrkvička	9	OP	
11.	Boj.	Bety	25	OP	
12.-13.	Boj.	Dredy	14	OP	
12.-13.	Boj.	Oheň	14	OP	

Činní bojovníci:

1.	Sachem	WATOKNAPA	141	OP	6 mistrovství
2.	Sachem	AJAGU	105	OP	6 mistrovství
3.	Sachem	TAWASUTA	92	OP	6 mistrovství
4.	Sagamor	EHAWIN	95	OP	3 mistrovství
5.	Sagamor	Čivava	77	OP	3 mistrovství
6.	Sagamor	Sedmikráska	66	OP	2 mistrovství
7.	Ranger	Liška	62	OP	
8.	Ranger	Vrabčák	57	OP	
9.	Ranger	Lasička	55	OP	
10.	Gaosed	Morče	17	OP	
11.	Vanata	Korálka	57	OP	
12.	Vanata	Ríša	44	OP	
13.	Vanata	IQ	42	OP	

VÝROČNÍ SNĚM LIGY LESNÍ MOUDROSTI

23. ČERVENCE 2022

Před sto lety, konkrétně 12. února 1922, byla na popud samotného Ernesta Thompsona Setona založena Zálesácká liga česko-slovenská, která byla hned na jarním sněmu r. 1923 přejmenována na Ligu lesní moudrosti (LLM). Třetí červencem sobotu letoš-

ního roku se na ligovém tábořišti na Kosím potoce nedaleko Plané u Mariánských Lázní konal výroční sněm LLM, který úctyhodné stoleté výročí připomenul. Své zástupce zde měl také kmen Shawnee (TAWASUTA, Sedmikráska, Větvička a Mrkvička) a společenství Midewiwin (TUWANAKHA, ANPETUWI-ILE, OKALUZA-EČA a mnoho dalších nositelů posvátných ohniveckých váčků).

Ligové tábořiště na Kosím potoce sestává z několika luk, které jsou doslova poseté nejen asi šedesáti týpými, ale také šeltry různých typů, narazíme tu i na zubříky inspirované obydlími paleolitických lovců a dokonce na plátěný irokézský dlouhý dům. Místem setkávání a také dějištěm sněmu je pak prostorná dance lodge poskytující ochranu před žhnoucím sluncem i chladivým deštěm. Mezi stany se popásají koně, pobíhají psi a pohybují se woodcrafteri nejčastěji ve

stylových oděvech lesních či prérijních indiánů, zahlédnout však můžete i trapery nebo nositele skotských kiltů anebo nejrůznějších národních krojů, a to od batolecího věku až po nejstaršího českého aktivního woodcraftera Bobra nosícího na svých bedrech úctyhodných devět křížků – svobodomyslný svět E.T.Setona jako na dlani. A

jsme-li u zakladatele světového woodcraftu, je třeba se zmínit i o vážených hostech sněmu, kterými byli Setonova vnučka Julia A. Seton a její manžel Bob Sanders.

Samotný sněm byl zahájen po osmnácté hodině, kdy jeho účastníci za rytmického zvuku bubnu po symbolickém očistění kouřem posvátných bylin vstoupili do dance lodge a zaujali svá místa v kruhu. Slavnostní zažehnutí ohně připomnělo stoleté výročí existence Ligy nejen náčelníkovým proslovem, ale i speciálním ustrojením nositelů pochodní čtyř světél odkazujícím na střídající se roční období, které se od okamžiku založení Ligy prostrídaly již stokrát. Oheň Velkého ducha pak zažehnul ligový kmet a pamětník raných let existence LLM Bobr, který při svém krátkém proslovu vzpomněl i svého vrstevníka Norka Samotáře – woodcraftera, který vlastnil chalupu pod Cotkyltí a býval častým návštěvníkem tradičního woodcrafterského tábořiště v Údolí černého čápa na

Drozdovské Pile. Klobouk dolů před Bobrovým elánem a bystrou myslí! Vzápětí ligový náčelník Chlup přivítal zvláštní hosty a bylo pro nás více než příjemné slyšet v jeho řeči, že si Liga považuje přítomnosti zástupců Midewiwinu a je si vědoma přínosu tohoto sdružení pro český

woodcraft! Ke slovu se dostala také Julia A. Seton, dále první polistopadový náčelník LLM Logan a ligový ohnivce Wičákha. Program sněmu byl rozmanitý, vyhlásování výsledků klání o nejhezčí indiánský a woodcrafterský výrobek či soutěží v rozdělávání ohně čistými způsoby bylo ožívováno vtipnými scénkami secvičenými na téma letitých fotografií z historie naší Ligy, zpěvem lidových písní a capella nebo hrou na slovenské gajdy. Došlo také na křest nové knihy „Lesní moudrost v proměnách času“, která je jakousi obrazovou kronikou LLM. Za sebe

musím říct, že jde o velmi povedené dílo a nám všem dobře známý autor TUWA-NAKHA za tento počín po právu obdržel mimořádné orlí pero. Wašte!

Stejně jako na našich sněmech i na těch ligových samozřejmě dochází k udělování orlích per a pasování do hodností a šlechtických titulů. Bylo jistě zajímavé

porovnat průběh nejen udělování, ale i celého sněmu se sněmy Šavnů. Celková uvolněná a přátelská atmosféra panující v kruhu okolo ohně jen podtrhovala slavnostní nádech stoletého výročí a nenechala nikoho z účastníků na pochybách, že je dnešní Liga stále tím správným místem pro ty, kteří pociťují potřebu pít ze studny, kterou pro žíznivé následníky vyhloubil její zakladatel Černý Vlč – E.T.S.

Mně osobně bylo ctí se tohoto výjimečného setkání na Kosím potoce zúčastnit a prohodit po letech pár slov (či spíše řádně rozvitých vět) s dávnými kamarády z moravských ligových kmenů, či se setkat s několika pamětníky midewiwinské historie. Škoda jen, že je toto kouzelné místo tak moc vzdálené našim končinám, ale čtyřhodinová za volantem poskytla dostatek času na vstřebání příjemně prožitých chvil. Díky za ně!

Sa. TAWASUTA

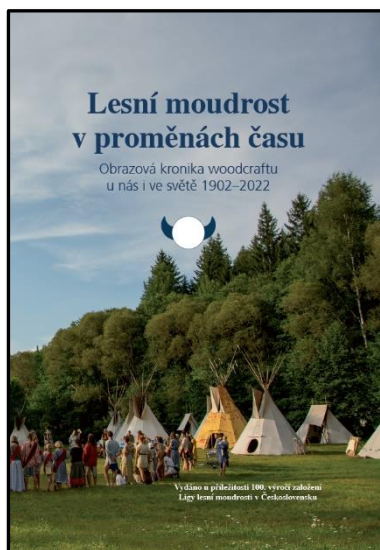
LM V PROMĚNÁCH ČASU

V předešlém článku pojednávajícím o výročním sněmu české Ligy lesní moudrosti jste se mohli dočíst o dalším knižním počínku šamana TUWANAKHY. Ke stoletému výročí vzniku české woodcrafterské organizace „věnoval“ Lize jedinečnou fotokroniku, za kterou na tomto sněmu po

právu obdržel od Ústřední rady orlích per mimořádné OP. Několik kapitol se věnuje i Midewiwinu a byla zde použita také fotografie z právě končícího společného ohniveckého kurzu z Lanškrouna. Kniha je k nahlédnutí u šéfredaktora BK, který ji obdržel vzácným darem od samotného autora. Díky, bratře! Předejme slovo TUWANAKHOVI ke stručnému představení díla:

Kronika hnutí lesní moudrosti mapuje chronologicky 120 let woodcraftu u nás i ve světě. Téměř 1500 raritních fotografií vytváří plastický a ucelený obraz o činnosti prvních průkopníků v Americe pod vedením E. T. Setona počátkem XX. století i prvním kmeni Děti Živěny v Berouně.

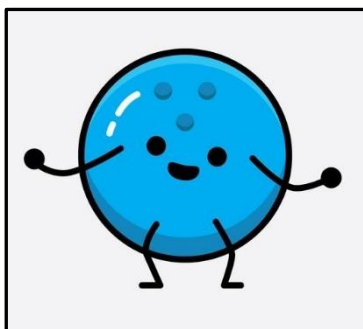
Jako 19. svazek populární edice připravila LLM u příležitosti 100. výročí vzniku organizace na našem území.

S modrou oblohou

Sa. TUWANAKHA

PŘÍBĚH JEDNÉ KOULE....

Tak teda ahoj, zdravím vás, my se ještě neznáme....i když, jak se to vezme.... No, já jsem koule. No co, každej jsme nějakej, někdo se narodí jako čtvernožec, někdo má nohy dvě, někomu se poštěstí křídla, já jsem prostě koule. A kdy jsem se přivalila na svět? A kde? Vím já? Ale vy si to snad pamatujete? Jasně, rodiče vám něco tvrdí, ale není všechno vlastně úplně jinak? Třeba jako v mém případě?

Moje první vzpomínka je rachot. Děsnej rachot. Kutálím se, cosi se kolem mě pohybuje, je nás tu takovejch víc a asi jsme důležitý. No jasně, jinak bychom tu přece nebyly. Pohybuje se kolem nás cosi těžkýho, my tomu čemusi asi pomáháme se hejbat a sem tam nás za tu dřinu odmění čímsi mazlavým, co sice voní jak týden nemytá noha, ale pokaždé se mi potom kutálí líp a to pohybuující se cosi pak není tak těžký. Tak to jde furt dokola spoustu dní a já je ani nepočítám. Prostě mě to baví – kutálet, promazat, kutálet, sem tam relax, kutálet, promazat...až jednoho dne dorazil strašně umazanej frajer, čímsi nás lechtal, pak chvilku čučel do jakejchsi tabulek a pak z něj vypadlo: „Tyhle ložiska už jsou mimo normu, jsou zralý na výměnu, takže vyměnit za nový a do šrotu!“ Chtěla jsem řvát: „Řekni to ještě jednou a seš mrtvej! Kdo je u tebe mimo normu?“ Jenomže už byl pryč, naběhli další dva a během pár minut se válíme v kovové bedně. Fakt vděk! Ležíme v bedně na dvoře, praží na nás, prší, čas se vleče a nuda jak bejk....

Nevím, jak dlouho jsem se tam válela, ale pak jednoho dne došli dva týpci. „Kašpárku, tady někde to bude, takový dvoukilový, na ópéčko pro malinkáče jak dělaný!“ Cože? Jakej Kašpárek? Jaký ópéčko? Jací malinkáči? „Přéééésněěě, Méďo, tady jedna je!“ Pomoc! Co je to za blázný? Nech mě, nešahej, kam mě neseš? Hodil mě do nákýho pochybnýho batohu, okolo tma, rychna taková, že odvolávám tu nemytou nohu, ale kamsi mě nesou. Cestou probírají jakousi zdatnost, vrhy, orlí pera a tábor. Co je to za divný existence?

Na světlo mě vyndali v nějakým vetešnictví, kterému ti dva říkali klubovna. Prej pojedou na tábor! Aspoň že mě promazali a uložili do sucha! Jenomže sliby chyby.

Na ten jejich tábor vzali spoustu harampádí, co se válelo všude kolem, ale mě tu zapoměli! Bodejť, když o mě jeden z těch nazdárků, co se tady střídali jak na orloji, jednou zakopnul a já se zakutálela za regál. Tak teda dík, tady fakt o kamaráda nezavadíš....

Běžely roky a nic, já pořád za regálem, až se jednoho dne zjevili zas ti dva. „Waki, tady je!“ Jakej Waki? Minule to byl Kašpárek! Jsou fakt divní! „Přéééésněěě, to je vona, Tuwanakho!“ Cože? Snad Méd’o, ne? „A fakt jim ji chceš dát?“ Komu zas? „Jó, hele, pro Šavany dobrý....“ A to je zas co za blázný, ti Šavani, jako????

No paráda, zas jiný vetešnictví a roky zas běží. To jste mě sem nemuseli vozit. Mě už ty regály fakt nebaví!

Podívejme, tohohle fousatýho ještě neznám! „Hele, koule!“ Hm, ten bude chytřej, pozná kouli! „Jedeš s náma na Droždárnu, budou se plnit orlí pera!“ Úúúúú, odvolávám, další ajnštajn....

Ale aspoň nekecal, fakt mě kamsi vzal. A místo vetešnictví bydlím v čemsi světlým plátěným, usazená pěkně v zelené trávě, to by šlo! A bacha, někdo jde! To je ten fousatej! „Děcka, jdem na ty opěčka? Vzal jsem pro vás i malou kouli.“ Aha, budu tady mít nějakou menší ségru! Tak moment, bere do ruky mě! Tu malou teda odvoláš! Jsou tady nějaký děcka, rachot jak kdysi v té fabrice: „Ostříži, já budu házet první!“ „Ne, já jsem si to řekl první, že jo, strejdo?!“ „Tati, já chci taky házet!“ Zbytek rána lítám vzdu-

chem jak vystřelená z děla, děcka melou cosi o olympiádě, až budou velký, ten fousatej furt měří, kam mě kdo hodil, jdu z ruky do ruky, ale stačím tady zahlídnout i ty dva, co mě tehdy našli v bedně. Uf, konečně chvilka klidu, ti malí házeči šli na oběd. Mám dost. Ale ta olympiáda mě zajímá. Sice nevím, co tím mysleli, ale klidně bych se tam podívala. Ale ti malí nezmaři jsou zas tady: „Dane, jdeš ještě házet?“ „Jasně, Vrabčo, můžu první?“ „Až po mně!“ Tak pojďme, borci, já vám teď pomůžu tím, že poletím fakt daleko, a vy mě pak vezmete na tu

olympiádu! Letííííím. Natahuju to, jak můžu, pak se ještě trochu kutálím, aby to jako bylo fakt na tu olympiádu a....jste slepí? Kde mě to hledáte? Hééééj, haló, já jsem až tady! Tady pod tou kopřivou! Héj, vy sleponi, tadý! No paráda, tak tady zas ležím, týdny, měsíce a roky zas běží, občas z nudy aspoň polámu nože v sekačce, ale traktorista si toho ani nevšiml. Fakt sranda tady reznout....

A hele, zas tady někdo staví to plátěný bydlení! Ale tyhle teda neznám. Moment, je tady i Vrabča! Trochu za ty roky vyrostl, ale je to on! Héj, kámo, tadý! No jo, furt slepej jak patrona, jsem to tehdá věděla! „Bacha, tady je něco kulatýho!“ Ach jo, ty seš zas kdo? A zas nějakej chytřej. Né asi, co su nějaká krychle, abych nebyla kulatá? „Běžte od toho dál, tady je to samá nevybuchlá munice, kámoš je pyrotechnik, já mu zavolám!“ Co? Kdo je u tebe munice? Já? Co je tohle zas za exoty? Já ti bouchnu jednu mezi oči, to budeš vidět! Má někdo větší kliku na tyhle pochybný myslitele než já? A tihle uniformovaní jsou jako zas kdo? „Pánové, náš pyrotechnik to potvrdil, jste teda klikaři, nejspíš to bude dělová koule ze sedmnáctýho století, možná osmnáctýho!“ Seš zdravěj? Já? Nepoznáš ložisko? Vrabčó, héj, ty jim to jako neřekneš? No tak, kámo, slíbili jsme si tu olympiádu, ne?! Héj! Ty tam jako pojeděš s jinou? To mi přece neuděláš! To snad není pravda, on se tváří, že mě nezná! Vrabčóóóó, Vrab....zase batoh! Hergot, zlatá nemytá noha, upadám do mdlob!

Vzbudila jsem se za sklem. Nebo vlastně před sklem, páč za sklem jsou ty davy lidí, co chodí okolo mě a čučí jak vejři. No, zas lepší jak vetešnictví, ehm, pardon, klubovna. Tam jsem se povalovala sama. Akorát nechápu, proč je přede mnou cedulka s nápisem „Dělová koule, cca 17.-18. století, místo nálezu: Drozdovská Pila, okr. Šumperk“. A už vůbec nechápu, čemu se ti tři před sklem tak smějou. Moment, ty já znám! Kašpárek s Médou a ten fousatej! Teda vlastně Waki s Tuwanakhou a tén....Ostříž nebo jak! Ále, to je fuk. Ale čemu se tak strašně tlemíte?!?!? Héj, klucí, vemte mě odsud!!!! Hm, skvělý, tady o kamaráda fakt nezavádíš....

- The End -

Sepsal TAWASUTA (ten fousatej 😊) na motivy několika skutečných událostí, špetky vlastní fantazie a jednoho překvapivého novinového článku (https://sumpersky.denik.cz/zpravy_region/drozdovska-pila-nalez-delove-koule-20220803.html)

Při tomto příběhu nebylo ublíženo žádnému ložisku ani dělové kouli, jakákoli podobnost s konkrétními osobami a skutečnými událostmi je čistě náhodná....nebo ne? Panu redaktorovi Šumperského deníku posíláme zlatou propisku a panu pyrotechnikovi srdečný pozdrav.

*Pro srovnání se současným stavem koule (viz snímek na předešlé straně z článku v Šumperském deníku o nálezu dělové koule) na závěr jeden vzácný snímek z onoho táboření v květnu 2019 se zvětšeninou předmětu do-
ličného.*

KALENDÁRIUM AKCÍ ZÁŘÍ-PROSINEC

POZÓÓÓÓR ZMĚNÁÁÁÁ!!!! Od začátku nového šavanského roku dojde k malé změně v určení osazenstva jednotlivých kmenových akcí. Dosud jsme cílovou skupinu jednotlivých kmenovek dělili na „všichni členové“ vs. „jen členové starších rodů“, avšak i členové těch dříve tzv. mladších rodů nám začínají pomaličku

stárnout a nebylo by fér neumožnit jim účast na akcích, kde už rozhodně druhé housle hrát nebudou. Nově tedy kritériem pro účast bude splněná nováčkovská zkouška. Část akcí v nadcházejícím roce tedy bude určena pouze pro bojovníky (tedy členy se splněnou nováčkovskou zkouškou), ty zbylé pak pro všechny členy.

9. září – **zahajovačka** – druhý zářijový pátek patří první společné kmenovce po letních prázdninách a stejně jako v minulých letech se setkáme ve Zvoli od 16:00 do 18:00. Akce je určena pro všechny členy a vede ji Dredy. Po skončení akce je plánována krátká infoshůzka pro rodiče.

24.-25. září – **cyklovýprava** spojená s brigádou na letním tábořišti nad Štítý. Ze Zábřeha společně vyrazí bojovníci, aby si užili zdravého pohybu v sedle svých velocipedů a následně uvedli okolí našeho tábořiště do stavu, za který se nebudeme muset stydět. Přespíme ve stanech, vede TAWA-SUTA a EHAWIN.

7.-9. října – **118. sněm kmene** se uskuteční na ne zrovna tradiční lokalitě na Olšanských horách, akci zajišťují ohnivci a je určena pro všechny členy kmene se splněnou nováčkovskou zkouškou.

22. října – **tajná (a v minulosti několikrát odložená) výprava** pro bojovníky pod vedením WYOMINGA a Kiwiho. Ve stejném termínu vyrazí WATOKNAPA s nováčky na samostatnou výpravu.

12. listopadu – **družinové výpravy** pod vedením owačirů za dospělého doprovodu členů vedení či dobrovolníků z řad rodičů, avšak cíl a zaměření výpravy je jen a jen na jednotlivých družinách a jejich rádcích.

26. listopadu – **sportovní den** v hrabovské sokolovně, v jednání je spoluúčast kmene Mazaskazi wanča (Zlaté lilie) a vzájemné poměření sil ve vybraných týmových sportech. Detaily se pochopitelně včas dozvíte, akce se účastní pouze bojovníci kmene.

18. prosince – poslední předvánoční neděle bude věnována tradiční **vánoční nadílce**, která by tentokrát měla proběhnout na ne úplně tradičním místě a samozřejmě bude určena pro všechny členy našeho kmene.

HRSTKA VTIPŮ

....hrstka toho nejlepšího,
co černý humor nabízí
V....

„Houbaře tu máme skoro každý den,“ říká novinářům pracovník Temelína,
„pořád se ptají, jestli se něco nebude dít.“

Pacient se ptá doktora: „Proč si nemůžu nahmatat nohy?“

Doktor: „Protože jsme vám amputovali ruce!“

Maminka říká své dcerušce: „Mařenko, jestli budeš chodit pořád dokolečka, tak ti přitluču i druhou nožičku!“

Jediný z vědců, který přežil setkání s kanibaly, byl profesor Nejedlý.

Víte, jaké bonbóny mají nejradši pyrotechnici? Tic Tac.

Potká paní Nováková ženu, která brečí, a tak se jí táže: „Proč tak brečíte?“
„Manžel šel k rybníku topit kořata.“ „Neplačte, to přeci dělá kdekdo...“ „No jo, ale kořata už jsou dávno zpátky.“

„Pane doktore, bolí mě celé tělo!“ „Z toho si nic nedělejte, to je po přjetí válcem běžné.“

„Tak jak se cítíš v otroctví?“ „Ále, jsem nějaký nesvůj...“

„Synu, byl jsi adoptován.“ „Já to věděl! Chci poznat své biologické rodiče!“ „My jsme tvoji biologičtí rodiče....ti noví si tě vyzvednou zítra....“

Leze takhle mraveneček po poušti, je, chudáček, úplně vysílený a už už to vypadá, že umře hladu, když vtom....umře horkem.

ŠIFROVÁNÍ O BODY

Dnešní šifry zase přinášejí název nějaké země. Opět mi pošlete název země a i samotné řešení jednotlivých šifer, body budou vstupním bonusem do javorové nažky nového šavanského roku. Čas máte do 20. září 2022. ☺ Vaše Lasička

1.

2.

3.

///-.../-/---/.-/.-..//---/.../.-/.-/-..-/-..-//

4.

17 16 8 16 19 10
21 16 8 1 14 20 1 15

5.

KeuLobčÁŠuTmdbtEsR mtPfUbzuLjGetUKznmSaeAb

JAVOROVÁ NAŽKA 2021-2022

Bodování starších

1. místo	Ga. Morče	3233 bodů	Vlci	100% docházka
2. místo	Ra. Liška	3099 bodů	Vlci	
3. místo	Ra. Vrabčák	3071 bodů	Káňata	
4. místo	Va. Větvička	2757 bodů	Káňata	100% docházka
5. místo	boj. Bety	2693 bodů	Káňata	100% docházka
6. místo	Va. Korálka	2298 bodů	Vlci	
7. místo	Sg. Sedmikráska	2233 bodů	Káňata	
8. místo	Va. IQ	2213 bodů	Vlci	
9. místo	boj. Oheň	2166 bodů	Vlci	100% docházka
10. místo	Va. Ríša	2063 bodů	Vlci	
11. místo	boj. Padák	1916 bodů	Vlci	100% docházka
12. místo	Va. Sasanka	1363 bodů	Káňata	
13. místo	boj. Čmelák	639 bodů	Vlci	
14. místo	hledač Štěpán	593 bodů	Vlci	

Bodování mladších

1. místo	Va. Mrkvička	2315 bodů	Sovy	100% docházka
2. místo	boj. Uhlík	2232 bodů	Medvědi	100% docházka
3. místo	boj. Sýček	1971 bodů	Sovy	
4. místo	boj. Beruška	1631 bodů	Sovy	
5. místo	boj. Drozdík	1545 bodů	Medvědi	100% docházka
6. místo	boj. Beran	1361 bodů	Sovy	
7. místo	hledač Kachnička	1314 bodů	Medvědi	100% docházka
8. místo	hledač Delfín	1081 bodů	Sovy	
9. místo	hledač Střela	959 bodů	Medvědi	
10. místo	boj. Jitřenka	949 bodů	Medvědi	
11. místo	hledač Vanesska	923 bodů	Medvědi	
12. místo	hledač Mareček	780 bodů	Medvědi	
13. místo	hledač Očko	536 bodů	Sovy	

Bodování nejmladších

1. místo	hledač Motýlek	1118 bodů	Koníci	
2. místo	hledač Nikinka	1014 bodů	Koníci	100% docházka
3. místo	hledač Zoubek	925 bodů	Koníci	
4. místo	hledač Týna	882 bodů	Koníci	
5. místo	hledač Ještěrka	821 bodů	Koníci	

6. místo	hledač Brepta	652 bodů	Koníci	
7. místo	hledač Čertík	544 bodů	Koníci	100% docházka
8. místo	hledač Tereзка	413 bodů	Koníci	100% docházka
9. místo	hledač Honzík	395 bodů	Koníci	
10. místo	hledač Julinka	377 bodů	Koníci	100% docházka
11. místo	hledač Šimonek	282 bodů	Koníci	100% docházka

Pozn.: zatímco body se postupně sčítají za všechny měsíce od začátku školního roku, údaj o 100% docházce se týká pouze měsíce posledního (aktuálně tedy červen 2022).

Celoroční bodování máme uzavřeno, pořadí vyhlášeno a ceny předány. Tábor samozřejmě přihodil rozhodující porce bodů a kdo se na něm snažil a nezahálel, vydobyl si mnohdy postup žebříčkem i o několik míst výše. Gratulujeme vítězům a těm, kteří neskončili tak vysoko, jak si předem vytknuli, přejeme vytrvalost a snahu do dalšího šavanského roku, který začne už zanedlouho. Berte své umístění na nižších příčkách jako motivaci pro příští snažení, nechat si utéct začátek a honit vše na poslední chvíli nemusí nést to správné ovoce.

Konečné podoby dozvalo i pořadí rodů v javorovém listu a i přes drobné zaváhání v průběhu roku nakonec své pozice uhájily zvolské rody Káňata a Sov. I jim k zaslouženému vítězství gratulujeme a doporučujeme neusnout na vavřínech, příště může být vše jinak....

JAVOROVÝ LIST 2021-2022

1. místo Káňata	2134 bodů
2. místo Vlci	1884 bodů
1. místo Sovy	1324 bodů
2. místo Medvědi	1251 bodů
3. místo Koníci	723 bodů

OBSAH 309. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Drobky z činnosti kmene (Sa. TAWASUTA)	str. 3
Předtáborová brigáda (Sa. TAWASUTA)	str. 4
Zakončovačka (Sa. WATOKNAPA)	str. 5
Letní tábor „Šoupni se“ (Ga. Imnu)	str. 6-9
Do neznáma – CTH 2022 (Ga. Imnu)	str. 10-13
Midewiwin vítá nové ohnivce! (Sa. TAWASUTA)	str. 14-15
117. sněm Shawnee (Sg. Čivava)	str. 16
Slavná třináctka Shawnee (Sa. WATOKNAPA)	str. 17
Výroční sněm Ligy lesní moudrosti (Sa. TAWASUTA)	str. 18-20
LM v proměnách času (Sa. TAWASUTA / Sa. TUWANAKHA)	str. 21
Příběh jedné koule.... (Sa. TAWASUTA)	str. 22-25
Kalendárium akcí září-prosinec (vedení kmene)	str. 26-27
Hrstka vtipů (Ga. Morče)	str. 28
Šifrování o body (Ra. Lasička)	str. 29
Javorová nažka / Javorový list 2021-22 (Sa. WATOKNAPA)	str. 30-31

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Podnáčelnice kmene:

edita.riff@seznam.cz, tel. 602 579 627 (EHAWIN)

mi.veiser@gmail.com, tel. 722 924 970 (Dredy)

anicka.odlozilova@email.cz, tel. 606 554 135 (Čivava)

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě). Rádi vás po prázdninách uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně nebo kontaktujte náčelnictvo (telefony a emaily výše)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 21.8.2022.